

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่หกสิบห้า

การเปิดเผยเชิงพยากรณ์: การทำความเข้าใจความผิดหวังของวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 และข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนที่กำลังคลี่คลายในวาระสุดท้าย

Jeff Pippenger
2024-01-29

เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020

ความผิดหวังครั้งแรกสำหรับขบวนการปฏิรูปในวาระสุดท้ายของพระเจ้ามาถึง เหตุการณ์นั้นเป็นหมุดหมายหนึ่งในประวัติศาสตร์ของวิบัติประการที่สาม ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์ของฝนชุกปลายฤดู และเป็นประวัติศาสตร์ของการประทับตราหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันด้วย ประวัติศาสตร์นั้นได้ถูกสำแดงโดยขบวนการปฏิรูปทุกขบวนการในประวัติศาสตร์อันศักดิ์สิทธิ์ และได้ถูกสำแดงอย่างเฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้นโดยประวัติของขบวนการมิลเลอไรต์ และถูกอธิบายให้เห็นโดยอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน และเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ซึ่งผู้เผยพระวจนะทุกคนได้ระบุไว้

วันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 เป็นตัวแทนของความผิดหวังครั้งแรกของขบวนการ และด้วยเหตุนี้จึงเป็นเครื่องหมายถึงการมาถึงของเวลาล่าช้าในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนและในพระธรรมฮาบากุก ในประวัติศาสตร์ของมิลเลอไรต์ หลักฐานเดียวกันที่นำพวกเขาไปสู่การประกาศอันผิดพลาดนั้น ได้ถูกเห็นว่าเป็นสิ่งที่ระบุวันที่อันแท้จริง เวลาล่าช้าในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้น จึงถูกเห็นว่าเป็นความจริงสำหรับปัจจุบัน และเวลาล่าช้านั้นก็คือเวลาล่าช้าเดียวกันในฮาบากุกบทที่สอง อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนถูกทำซ้ำอย่างตรงตามตัวอักษรทุกประการ และความเป็นจริงนั้นระบุว่า มีเพียงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความผิดหวังนั้นเท่านั้นที่เป็นผู้มีคุณสมบัติจะเป็นได้ทั้งหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาหรือหญิงพรหมจารีที่โง่เขลา

กลุ่มใหญ่ของแอ็ดเวนติสม์แบบเลาตีเซียได้ถูกทดสอบโดยการมาถึงของภัยพิบัติประการที่สามเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และเมื่อคำพยากรณ์ที่ล้มเหลวของวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 ได้ผ่านพ้นไปแล้ว แอ็ดเวนติสม์แบบเลาตีเซียก็ถูกทิ้งไว้เบื้องหลังให้ล่องลอยอย่างไร้จุดหมายกลับมุ่งสู่กรุงโรมอีกครั้ง เช่นเดียวกับที่พวกโปรเตสแตนต์เป็นมาในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์!

พวกมิลเลอไรต์ไม่เพียงแต่ระบุว่าเวลาล่าช้านั้นเป็นความสำเร็จตามคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนเท่านั้น แต่พวกเขายังเห็นอีกด้วยว่า ในพระธรรมฮาบากุก คำสั่งให้คอยนิมิตนั้น แม้ว่านิมิตจะล่าช้า ก็เป็นหมุดหมายเชิงพยากรณ์เดียวกันนั่นเอง แล้วฮาบากุกจึงยืนยันว่า นิมิตซึ่งเคยถูกนำเสนออย่างผิดพลาดและซึ่งได้ก่อให้เกิดความผิดหวังครั้งแรกนั้น คือ นิมิตที่จะ "กล่าว" ในที่สุด.

เพราะนิมิตนั้นยังรอคอยถึงเวลาที่กำหนดไว้ แต่ในที่สุดมันจะกล่าวออกมาและไม่มูสา แม้มันจะล่าช้า จงคอยมันเถิด เพราะมันจะมาถึงอย่างแน่นอน มันจะไม่ล่าช้า ฮาบากุก 2:3

ข่าวสารที่ก่อให้เกิดความผิดหวังครั้งแรกนั้น

เป็นข่าวสารเดียวกันกับที่จะต้องได้รับการยอมรับว่าได้สำเร็จเป็นจริงในอนาคตอันใกล้ แต่ก็ยังเป็นข่าวสารที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อโต้แย้งเชิงพยากรณ์เดิมซึ่งได้ถูกนำมาใช้ในการประกาศอันคลาดเคลื่อนครั้งแรกนั้น

ในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอร์ไรต์ คนแห่งพันธสัญญาเดิมได้รับการทดสอบก่อน ต่อจากนั้นคนแห่งพันธสัญญาใหม่จึงได้รับการทดสอบ การทดสอบสำหรับโปรเตสแตนต์เริ่มต้นขึ้นเมื่อทูตสวรรค์องค์แรกแห่งพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบ และทูตสวรรค์องค์แรกแห่งพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบสี่ (เพราะทั้งสองคือทูตสวรรค์องค์เดียวกัน) ลงมาในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 การทดสอบของพวกเขาสิ้นสุดลงพร้อมกับความผิดหวังครั้งแรกและการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สองแห่งพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบสี่

ในประวัติศาสตร์ของมิลเลอร์ไรต์ บททดสอบสำหรับเหล่ามิลเลอร์ไรต์เริ่มต้นขึ้นพร้อมกับการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สอง ณ ความผิดหวังครั้งแรก และสิ้นสุดลงพร้อมกับการมาถึงของเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน ซึ่งซิสเตอร์ไวท์พรรณานาว่าเป็นทูตสวรรค์มากมายหมู่หนึ่งซึ่งเข้าร่วมกับทูตสวรรค์องค์ที่สอง ภายใต้อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหล่ามิลเลอร์ไรต์ที่ตระหนักและยอมรับข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนนั้น จึงถูกแยกออกจากเหล่ามิลเลอร์ไรต์ที่ไม่ตระหนักถึงข่าวสารซึ่งกำลังตกรอบตัวพวกเขาทุกด้าน ในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ทูตสวรรค์องค์ที่สามได้มาถึง และนิมิตซึ่งได้ล่าช้าอยู่ก่อนนั้นก็ได้กล่าวขึ้น.

ในประวัติศาสตร์แห่งการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน คริสตชนแห่งพันธสัญญาเดิมถูกทดสอบก่อน แล้วจึงเป็นคริสตชนแห่งพันธสัญญาใหม่ การทดสอบเริ่มต้นขึ้นสำหรับลาวาดีเซียนแอ็ดเวนติสม์ เมื่อพระสุรเสียงแรกของทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบแปด และทูตสวรรค์องค์ที่สามในวิวรณ์บทที่สิบสี่ (เพราะทั้งสองคือทูตสวรรค์องค์เดียวกัน) ลงมาเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 การทดสอบของพวกเขาสิ้นสุดลงพร้อมกับความผิดหวังเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020.

ในการเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม การทดสอบสำหรับคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนได้เริ่มต้นขึ้นพร้อมกับการมาถึงของความผิดหวังครั้งแรก และจะสิ้นสุดลงพร้อมกับการมาถึงของข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืน ภายใต้อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ บรรดาผู้ที่บัดนี้ตระหนักและยอมรับข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืนนั้น จึงถูกแยกออกจากคนโง่เขลาและคนชั่วร้ายผู้ซึ่งมิได้ตระหนักถึงข่าวสารอันหลากหลายมิติที่ปิดบังกำลังตกลงมารอบตัวเขาทั้งหลายอยู่ทุกด้าน

ณ เวลาแห่งกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึงนั้น "เสียง" ที่สองของทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบแปดยอมกล่าวขึ้น ซึ่งก็คือนิมิตที่ "รอช้า" อยู่แล้วจึงกล่าวนั้นด้วย อีกทั้งยังเป็นภาพแทนของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามซึ่ง "ขยายกำลัง" จนเป็นเสียงร้องอันดังด้วย

เสียงร้องในเวลาเที่ยงคืนถูกแทนด้วยทูตสวรรค์หลายองค์ที่เข้าร่วมกับทูตสวรรค์องค์ก่อนหน้า ข่าวสารแห่งเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืนมีองค์ประกอบหลายประการซึ่งร่วมกันเป็นข่าวสารทั้งหมด และทูตสวรรค์เป็นสัญลักษณ์ของข่าวสาร ในประวัติศาสตร์ของคณะมิลเลอร์ไรต์ ผู้บุกเบิกซึ่งได้รับการระบุว่าเป็นผู้นำในการนำเสนอข่าวสารของเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืนอันแท้จริงให้ปรากฏร่วมกัน คือ ซามูเอล เอส. สโนว์ ในประวัติศาสตร์นั้น มีหลักฐานบันทึกไว้อย่างชัดเจนว่าความเข้าใจของสโนว์เกี่ยวกับข่าวสารแห่งเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืนได้พัฒนาขึ้นตลอดช่วงระยะเวลาหนึ่ง

ประวัติศาสตร์นั้นได้ถูกทำซ้ำอย่างตรงตามตัวอักษรทุกประการ และข่าวสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืนครั้งสุดท้ายได้กำลังก่อตัวขึ้นอย่างเปิดเผยต่อสาธารณชนมาตั้งแต่ปลายเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 ข่าวสารนั้นมีใจเพียงข่าวสารเกี่ยวกับอิสลามเท่านั้น แต่ยังรวมถึงข่าวสารเรื่องการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันด้วย อีกทั้งยังรวมถึงการสำแดงว่าทั้งเขาสองเขาของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินต่างก็ผ่าน

“ความตายและการเป็นขึ้นจากตาย” เช่นเดียวกัน โดยที่เขาทิ้งสองนั้นขนานกับรูปของสัตว์ร้าย ซึ่งในประวัติศาสตร์เดียวกันนั่นเองได้ทำให้ปริศนาพยากรณ์ที่ว่า “องค์ที่แปดก็มาจากเจ็ดองค์” สำเร็จครบถ้วน ทั้งยังรวมถึงการเปิดเผยต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับ “ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้น” ของฟ้าร้องทั้งเจ็ด และทำให้ปริศนาพยากรณ์เรื่อง “ศิลา” ที่ถูกปฏิเสธรückกลายเป็น “ศิลามุมเอก” สำเร็จครบถ้วน ขณะที่ “เจ็ดเท่า” ในเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก ได้รับการเปิดเผยว่าเป็นเส้นด้ายที่ถักทอความจริงทั้งปวงแห่งประวัติศาสตร์ของมิลเลอร์เข้าด้วยกัน กับความจริงทั้งหลายที่ถูกคลาตร้าออกในเวลาแห่งอวสานเมื่อปี 1989 ผู้ประพันธ์เพลงสดุดีได้กล่าวไว้ดังนี้:

ศิลาซึ่งช่างก่อสร้างทั้งหลายได้ปฏิเสธแล้ว ได้กลายมาเป็นศิลามุมเอก สิ่งนี้เป็นพระราชกิจของพระยาห์เวห์
นำอัศจรรย์ในสายตาของเรา นี่เป็นวันที่พระยาห์เวห์ทรงสร้างขึ้น เราจะเปรมปรีดีและยินดีในวันนี้ สดุดี
118:22-24

“ศิลา” ซึ่งเป็น “อัญมณี” ชิ้นแรกที่วิลเลียม มิลเลอร์ค้นพบ (และอัญมณีก็คือศิลา) คือ “วันที่พระยาห์เวห์ได้ทรงกำหนดไว้” ได้มีการแสดงให้เห็นแล้วในบทความก่อนหน้านี้ว่า โครงสร้างและถ้อยคำของพระบัญญัติเรื่องวันสะบาโตนั้นเหมือนกันกับโครงสร้างของวัฏจักรศักดิ์สิทธิ์แห่งเลขเจ็ด ดังที่ได้กำหนดไว้ในเลวีนิติ บทที่ยี่สิบห้า การหยุดพักในวันที่เจ็ดเป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงการที่แผ่นดินหยุดพักในปีที่เจ็ด และเมื่อพิจารณาพระบัญญัติทั้งสองในลักษณะนี้ ก็ย่อมเป็นพยานว่าหนึ่งวันแทนหนึ่งปีในคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์

สิ่งเหล่านี้ยังแสดงให้เห็นด้วยว่า ความเข้าใจซึ่งมิลเลอร์ได้ประกาศเกี่ยวกับพระพิโรธของพระเจ้าเรื่อง “เจ็ดเวลา” ในเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก ถูกนำเสนอไว้ในฐานะ “วันหนึ่ง” เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดวัฏจักรศักดิ์สิทธิ์แห่งเจ็ดปีไว้อย่างแน่นอนพอ ๆ กับที่พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกในหกวัน และทรงพักในวันที่เจ็ด เมื่อพระเยซูทรงจบคำอุปมาเรื่องสวนองุ่นแล้ว พระองค์ทรงตั้งคำถามแก่พวกฟาริสี.

เหตุฉะนั้น เมื่อเจ้าของสวนองุ่นมาถึง เขาจะกระทำประการใดแก่คนเช่าสวนนั้น? เขาทูลตอบพระองค์ว่า เขาจะฆ่าลายคนเช่าเหล่านั้นอย่างน่าเวทนายิ่ง และจะยกสวนองุ่นของตนให้แก่คนเช่าอื่น ซึ่งจะส่งผลของสวนนั้นตามฤดูกาลแก่เขา พระเยซูตรัสแก่เขาว่า ท่านทั้งหลายไม่เคยอ่านในพระคัมภีร์หรือว่า ศิลาซึ่งช่างก่อสร้างได้ทิ้งเสียนั้น ได้กลับกลายเป็นศิลามุมเอกแล้ว การนี้เป็นการกระทำขององค์พระผู้เป็นเจ้า และนำอัศจรรย์ในสายตาของเรา? เพราะฉะนั้น เรบอกท่านทั้งหลายว่า อาณาจักรของพระเจ้าจะถูกนำไปจากท่าน และจะประทานแก่ชนชาติหนึ่งซึ่งเกิดผลของอาณาจักรนั้น และผู้ใดตกลงบนศิลานี้ ผู้นั้นจะถูกทำให้แตกหัก แต่ศิลานี้จะตกลงบนผู้ใด ผู้นั้นจะถูกบดให้แหลกเป็นผุยผง และเมื่อพวกมหาปุโรหิตกับพวกฟาริสีได้ยินคำอุปมาเหล่านั้นของพระองค์ พวกเขาก็รู้ว่าพระองค์ตรัสถึงพวกเขา มัทธิว 21:40-45

อุปมาเรื่องสวนองุ่นเป็นอุปมาเกี่ยวกับประชากรที่ทรงเลือกไว้แต่เดิมซึ่งถูกทรงละเว้นไป และอาณาจักรถูกประทานแก่ประชากรที่ทรงเลือกกลุ่มใหม่ “ศิลา” ซึ่งตามพระดำรัสของพระเยซูได้ถูกปฏิเสธนั้น คือ “ศิลา” ที่จะช่วยให้รอดหรือทำลายก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าถูกยอมรับอย่างไร “ศิลา” นี้จำเป็นต้องเป็นความจริงตามพระคัมภีร์ในบริบทที่พระเยซูทรงใช้ เพราะมีฤทธิ์ที่จะบังเกิดผลอันชอบธรรม และความชอบธรรมของพระคริสต์จะบังเกิดขึ้นในชายและหญิงทั้งหลาย ยกเว้นแต่เมื่อเขาทั้งหลายยอมรับพระวจนะแห่งความจริงของพระองค์เท่านั้น

จงชำระเขาทั้งหลายให้บริสุทธิ์ด้วยความจริงของพระองค์ พระวจนะของพระองค์คือความจริง ยอห์น 17:17

“ศิลา” คือคำสอนที่มนุษย์จะยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้ และพระเยซูทรงเป็นพระวจนะ และในหนังสือกิจการเปโตรได้ระบุว่า “ศิลา” นั้นคือพระคริสต์

ขอให้ท่านทั้งหลายและชนชาติอิสราเอลทั้งปวงจงทราบ ว่า ด้วยพระนามของพระเยซูคริสต์แห่งนาซาเร็ธ ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายได้ตรึงไว้ที่กางเขน และผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรงให้เป็นขึ้นจากความตาย โดยพระองค์นั้นเอง ชายคนนี้จึงยืนอยู่ต่อหน้าท่านทั้งหลายอย่างหายเป็นปกติ
ข้อนี้แหละคือศิลาซึ่งท่านทั้งหลายผู้เป็นช่างก่อได้ละทิ้งเสีย แต่ได้กลับกลายเป็นศิลาหัวมุมแล้ว ความรอดก็หาได้มีในผู้ใดอื่นไม่ เพราะว่าไม่มีนามอื่นใดภายใต้ฟ้าสวรรค์ซึ่งประธานท่ามกลางมนุษย์ที่เราทั้งหลายจะต้องรอดโดยนามนั้น กิจการ 4:10-12

แล้วในพระธรรม 1 เปโตร เขาได้ขยายสัญลักษณ์ของ “ศิลา” ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นอีก แต่ยังคงไว้ในบริบทเดียวกัน คือการผ่านพ้นไปของชนชาติแห่งพันธสัญญาเดิม และการทรงเลือกชนชาติใหม่ผู้ทรงเลือกสรร ซึ่งดังที่เขา กล่าวว่า “เมื่อก่อนท่านทั้งหลายมิได้เป็นชนชาติหนึ่ง แต่บัดนี้เป็นประชากรของพระเจ้าแล้ว; เมื่อก่อนท่านทั้งหลายยังมิได้รับพระกรุณา แต่บัดนี้ได้รับพระกรุณาแล้ว”

เมื่อก่อนท่านทั้งหลายมาหาพระองค์ ผู้ทรงเป็นศิลาที่ทรงพระชนม์ ซึ่งมนุษย์ได้ปฏิเสธแล้วก็จริง แต่ทรงเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรและทรงเห็นว่าประเสริฐ ท่านทั้งหลายเองก็เช่นกัน ในฐานะศิลาที่มีชีวิต ถูกก่อขึ้นเป็นพระนิเวศฝ่ายวิญญาณ เป็นปุโรหิตอันบริสุทธิ์ เพื่อถวายเครื่องบูชาฝ่ายวิญญาณซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์ ด้วยเหตุนี้จึงมีคำกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ว่า ดูกิจการ เราวางศิลาหัวมุมเอกไว้ในศิโยน เป็นศิลาที่ทรงเลือกสรรและประเสริฐ และผู้ที่เชื่อในพระองค์จะไม่ต้องอับอาย เหตุฉะนั้น สำหรับท่านทั้งหลายผู้เชื่อ พระองค์ทรงประเสริฐ แต่สำหรับบรรดาผู้ที่ไม่เชื่อฟังนั้น ศิลาซึ่งพวกช่างก่อสร้างได้ปฏิเสธแล้ว ศิลาตนเองได้กลายเป็นศิลาหัวมุม และเป็นศิลาที่ทำให้สะดุด และเป็นศิลาแห่งการล่วงละเมิด คือแก่คนทั้งหลายที่สะดุดเพราะพระวจนะ โดยเป็นคนไม่เชื่อฟัง ซึ่งเขาทั้งหลายก็ถูกกำหนดไว้เพื่อสิ่งนี้ด้วย 1 เปโตร 2:4-8.

เปโตรกล่าวถึงชนชาติที่เคยทรงเลือกไว้แล้วว่า “แก่คนทั้งหลายซึ่งไม่เชื่อฟัง ศิลาซึ่งพวกช่างก่อได้ทิ้งเสียแล้วนั้น ก็ได้กลับกลายเป็นศิลาหัวมุมเอกแล้ว และเป็นศิลาที่ทำให้สะดุด และเป็นหินที่ทำให้ชนเคือง คือแก่บรรดาผู้ที่สะดุดเพราะพระวจนะเนื่องจากไม่เชื่อฟัง ซึ่งเขาทั้งหลายก็ถูกกำหนดไว้เพื่อการนั้นด้วย”

พระเยซูทรงได้รับการสำแดงโดยภาพประกอบอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งปวงเกี่ยวกับรากฐานนั้น

เพราะว่าไม่มีผู้ใดจะวางรากอื่นได้ นอกเหนือจากรากที่ได้วางไว้แล้ว คือพระเยซูคริสต์ 1 โครินธ์ 3:11

รากฐานที่ชาวมิลเลอไรต์ได้วางไว้ นั่นคือศิลานิรันดร์ (พระศิลา)

“คำเตือนได้มาถึงแล้วว่า จะต้องไม่ยอมให้สิ่งใดเข้ามาที่จะรบกวนรากฐานแห่งความเชื่อซึ่งเราได้ก่อสร้างอยู่บนนั้นนับตั้งแต่ข่าวสารได้มาถึงในปี 1842, 1843, และ 1844 ข้าพเจ้าได้อยู่ในข่าวสารนี้ และนับแต่นั้นมาข้าพเจ้าได้ยืนอยู่ต่อหน้าชาวโลก โดยชื่อตรงต่อความสว่างที่พระเจ้าได้ประทานแก่เรา เรามิได้ตั้งใจจะยกเท้าของเราออกจากแท่นซึ่งเท้าของเราได้ถูกวางไว้บนนั้น ขณะทีวันแล้ววันเล่าเราได้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยคำอธิษฐานอย่างจริงใจ แสวงหาความสว่าง ท่านคิดหรือว่าข้าพเจ้าจะละทิ้งความสว่างที่พระเจ้าได้ประทานแก่ข้าพเจ้าได้? ความสว่างนั้นจะต้องเป็นดวงพระศิลาแห่งยุคสมัย ได้ทรงนำทางข้าพเจ้ามาตลอดนับตั้งแต่ทรงประทานความสว่างนั้น” Review and Herald, April 14, 1903.

อัญมณีชิ้นแรกที่มีลเลอร์ค้นพบและได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของรากฐานแห่งขบวนการมิลเลอไรต์ ซึ่งเป็นเสมือนศิลาแห่งยุคสมัย คือ “เจ็ดวาระ” แห่งเลวินิตี บทที่ยีสืบหก และ “เจ็ดวาระ” นั้นเองก็เป็นความจริงพื้นฐานข้อแรกที่ถูกละทิ้งโดยผู้บุกเบิกมิลเลอไรต์เหล่านั้น ผู้ซึ่งเพิ่งได้ก่อสร้างรากฐานแห่งมิลเลอไรต์ขึ้นมาเอง บรรดาผู้ก่อสร้างนั่นเองที่จะปฏิเสธศิลารากฐานนั้น “ศิลา” ก่อนนั้น ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนพระคริสต์ ก็เป็นวันซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงสร้างด้วยเช่นกัน เพราะพระองค์ได้ทรงกำหนดวันที่เจ็ดให้เป็นวันแห่งการหยุดพัก และปีที่เจ็ดให้เป็นปีซึ่งแผ่นดินจะได้หยุดพัก ในปี 1863 ศิลารากฐานนั้นได้ถูกปฏิเสธ แต่ศิลานั้นจะต้องถูกตั้งให้เป็น “ศิลามุมอก” และเป็น “ศิลาแห่งการสะดุด” สำหรับบรรดาผู้ไม่เชื่อฟัง

ข่าวสารเรื่องอิสลามแห่งวิบัติประการที่สามเป็นหัวข้อสำหรับขบวนการปฏิรูปของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน และกระบวนการทดสอบได้เริ่มขึ้นเมื่อทูตสวรรค์แห่งวิวรรณ์บทที่สิบแปดลงมา ขณะที่อาคารใหญ่ทั้งหลายของนครนิวยอร์กถูกโค่นลงในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 แอดเวนติสม์นึ่งเงียบเกี่ยวกับการระบุเชิงพยากรณ์ว่า วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 คือการมาถึงของ “วันแห่งลมทิศตะวันออก” เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 พวกเขาถูกทิ้งไว้เบื้องหลัง ขณะที่พยานทั้งสองแห่งวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ดถูกสังหารอยู่ตามถนนในมหานครใหญ่นั้น การทดสอบของแอดเวนติสม์ได้สิ้นสุดลงแล้ว และการทดสอบสำหรับผู้ที่ได้บัญญัติตนว่ายอมรับข่าวสารเรื่องอิสลามก็ได้เริ่มดำเนินอยู่แล้ว.

หลังจากนอนตายอยู่ตามท้องถนนจนถึงสิ้นเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 แล้ว กระดูกแห้งที่ตายแล้วเหล่านั้นก็ถูกปลุกให้ตื่นขึ้นโดยข่าวสารแรกของเอเสเคียล ข่าวสารที่สองของเอเสเคียลคือข่าวสารแห่งลมทั้งสี่ของอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม ซึ่งเป็นตัวแทนของการถูกเปิดผนึกออกอย่างต่อเนื่องของข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน อันเป็นนิมิตที่ล่าช้า และเป็นแก่นเรื่องของช่วงเวลาทั้งหมดของขบวนการนั้น จากนั้นความจริงต่าง ๆ ก็ถูกเปิดผนึกออก เพราะข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนเป็นข่าวสารที่มีหลายมิติ ความจริงประการแรกที่เผชิญหน้ากับกระดูกแห้งที่ตายแล้วคือความจริงประการแรกที่ลาโอเดเชียแอดเวนติสม์ได้ปฏิเสธ และมันเป็นตัวแทนของความจริงที่หมายสำคัญการเปลี่ยนผ่านของลาโอเดเชียไปสู่ฟีลาเดลเฟีย

ความจริงคือข่าวสารแห่งการประทับตรา และด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องได้รับการหยั่งรากทั้งในด้านสติปัญญาและในด้านจิตวิญญาณ การตระหนักว่าช่วงเวลาที่ยานทั้งสองนอนตายอยู่บนถนนนั้นเป็นสัญลักษณ์แห่งการกระจัดกระจายของ “เจ็ดกาลเวลา” เพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ แต่ยังคงจำเป็นต้องมีการยอมรับความจริงนั้นจากประสบการณ์ด้วย

อัญมณีของมิลเลอร์ ซึ่งเป็นตัวแทนของความจริงทั้งหลายที่ถูกเปิดผนึกในวาระสุดท้ายเมื่อปี 1798 กลายเป็นบททดสอบสำหรับหญิงพรหมจารีแห่งยุคสุดท้าย ประสบการณ์ของการหยั่งรากลงในความจริงในทาง “ฝ่ายจิตวิญญาณ” นั้น แทนด้วยอัญมณีชิ้นแรกของมิลเลอร์ และการหยั่งรากลงในความจริงในทาง “ฝ่ายสติปัญญา” นั้น แทนด้วยข่าวสารเรื่องอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม การทรงเรียกให้กลับใจใหม่และสภาพบาปซึ่งแทนด้วย “เจ็ดเวลา” นั้น ชี้ให้เห็นงานหนึ่งซึ่งดำเนินควบคู่ไปกับพระคริสต์ในอภิสุทธิสถาน และแทนด้วยนิมิต “มารห์”

ความเข้าใจอิสลามในเชิง “ปัญญา” ของวิบัติประการที่สามนั้น ถูกเป็นภาพแทนโดยนิมิต “chazon” และทั้งสองสิ่งนี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับบรรดาผู้ที่จะได้รับการประทับตรา ในปี ค.ศ. 1863 แอดเวนติสม์แห่งเลาติเชียได้เลือกที่จะสร้างเยรีโคขึ้นใหม่ และละทิ้งพันธกิจของตนในการฟื้นฟูเยรูซาเล็ม เยรีโคเป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์ เช่นเดียวกับที่ถูกเป็นภาพแทนโดยความตาบอดของเลาติเชีย

“ป้อมปราการที่แข็งแกร่งที่สุดแห่งหนึ่งในแผ่นดินนั้น—คือเมืองเยรีโคอันใหญ่โตและมั่งคั่ง—ตั้งอยู่เบื้องหน้าพวกเขา ห่างจากค่ายของเขาก็มีเพียงเล็กน้อย บนชายขอบของที่ราบอันอุดมสมบูรณ์ ซึ่งบริบูรณ์ด้วยผลผลิตอันมั่งคั่งและหลากหลายแห่งเขตร้อน พระราชวังและวิหารของเมืองนั้นเป็นที่สถิตแห่งความพึงพอใจและความชั่วช้า เมืองอันหยิ่งผยองนี้ หลังเชิงเทินอันมหึมาของตน ได้ท้าทายพระเจ้าแห่งอิสราเอล เยรีโคเป็นหนึ่งในศูนย์กลางสำคัญของการนมัสการรูปเคารพ โดยอุทิศตนเป็นพิเศษแก่แอสทาโรท เทพีแห่งดวงจันทร์ ณ ที่นี้ สิ่งทั้งปวงที่เลวทรามและเสื่อมทรามที่สุดในศาสนาของชาวคานาอันได้รวมศูนย์อยู่ ณ อิสราเอล ซึ่งในความคิดของพวกเขายังคงสดใหม่ด้วยผลอันน่าสะพรึงกลัวแห่งบาปของตนที่เบรเปโอ รังมองดูเมืองต่างศาสนานี้ได้ด้วย ความรังเกียจและความสยดสยองเท่านั้น” บรรพชนและผู้เผยพระวจนะ, 487.

“ศิลา” ที่พวกช่างก่อปฏิเสธในปี 1863 ขณะที่พวกเขากำลังก่อสร้างเมืองเยรีโคขึ้นใหม่ คือ “เจ็ดวาระ” ซึ่งในยุคสุดท้ายจะกลายเป็นความจริง (อัญมณี) ที่กลายเป็น “ศิลามุมเอก” เพราะเป็นความจริงที่ถักทอจุดเริ่มต้นของแอ็ดเวนตีสม์ในขบวนการมิลเลอร์ไรต์ เข้ากับจุดสิ้นสุดของแอ็ดเวนตีสม์ในขบวนการของคนหนึ่งแสนสืหมินสีพันคนนั้น อัญมณีนั่น ซึ่งก็คือ “เจ็ดวาระ” ยังเป็น “วันที่พระยาห์เวห์ทรงสร้าง” และเป็นพระคริสต์เอง เพราะพระองค์ทรงเป็นพระวาระ และพระองค์ทรงเป็น “ความจริง” หัวข้อเรื่องอิสลามเป็นแก่นเรื่องที่ก่อให้เกิดการชำระทั้งชนชาติที่ทรงเลือกสรรเดิมและชนชาติที่ทรงเลือกสรรใหม่ และการชำระสองชั้นนั้นได้เริ่มต้นขึ้นในวันที่ 11 กันยายน 2001 ซึ่งเป็น “วันแห่งลมตะวันออก” ในวันนั้น คนยามทั้งหลายต้องร้องเพลงเดียวกันทุกประการกับที่พระคริสต์ทรงร้องเมื่อพระองค์ทรงประกาศคำอุปมาเรื่องสวนองุ่น คนหนึ่งแสนสืหมินสีพันร้องเพลงของโมเสส (“เจ็ดวาระ”) และเพลงของพระเมษโปดก

และข้าพเจ้าเห็นประหนึ่งทะเลแก้วปนด้วยไฟ และบรรดาผู้ที่มีชัยชนะเหนือสัตว์ร้าย เหนือรูปของมันเป็นเหนือเครื่องหมายของมัน และเหนือเลขแห่งชื่อของมัน ยืนอยู่บนทะเลแก้วนั้น ถ้อยพิณของพระเจ้า และเขาทั้งหลายร้องเพลงของโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า และเพลงของพระเมษโปดก ว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด พระราชกิจของพระองค์ใหญ่หลวงและน่าอัศจรรย์ ข้าแต่กษัตริย์แห่งวิสุทธิชนทั้งหลาย วิถีทางของพระองค์เที่ยงธรรมและสัตย์จริง” วิวรณ์ 15:2, 3

“พระเมษโปดก” คือพระคริสต์ผู้ทรงถูกปลงพระชนม์ และพระองค์ทรงถูกปลงพระชนม์ในท่ามกลางสองพันห้าร้อยยี่สิบวัน ด้วยเหตุนี้จึงทรงร้อยเรียงการถวายบูชาพระชนมชีพและพระโลหิตของพระองค์เข้าด้วยกัน (ซึ่งในนั้นพระองค์ทรงยืนยันพันธสัญญา) พร้อมกับ “การโต้แย้งแห่งพันธสัญญาของพระองค์” ของโมเสส ในเลรีนิตีอีลีบหก เพลงของโมเสสและของพระเมษโปดกคือเพลงแห่ง chazon ของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ และเป็นเพลงแห่ง mareh ของ “การปรากฏ” ของพระองค์ เป็นเพลงแห่งความเข้าใจทั้งทางสติปัญญาและฝ่ายจิตวิญญาณ ดังที่ปรากฏเป็นภาพแทนโดยนิมิตทั้งสองในดาเนียลบทที่แปด เป็นเพลงแห่งประชากรแห่งพันธสัญญาที่กำลังถูกพิพากษาและถูกข่มขี่ไป ขณะที่ประชากรที่ทรงเลือกสรรกลุ่มใหม่กำลังถูกคัดเลือก กระบวนการคัดเลือกนั้น และเพราะฉะนั้นบทเพลงนี้ด้วย จึงได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001.

พระองค์จะทรงกระทำให้ผู้ที่มาจากยาโคบหยิ่งรากลง; อิสราเอลจะผลิดอกและแตกหน่อ และทำให้พื้นพิภพเต็มด้วยผล. พระองค์ได้ทรงดีเขาเหมือนอย่างที่เราองค์ทรงตีบรรดาผู้ที่ตีเขาหรือ? หรือเขาถูกประหารตามอย่างการสังหารบรรดาผู้ที่ถูกเขาประหารหรือ? พระองค์จะทรงโต้แย้งกับมันด้วยการวัดขนาดเมื่อมันแตกหน่อออกมา:

พระองค์ทรงระงับลมพายุอันรุนแรงของพระองค์ไว้ในวันแห่งลมตะวันออก. เหตุฉะนั้น ความชั่วช้าผิดบาปของยาโคบจึงจะได้รับการชำระ; และนี่คือผลทั้งหมดแห่งการนำบาปของเขาออกไป; เมื่อเขาทำให้หินทั้งสี่ของแท่นบูชาเป็นเหมือนหินชอล์กที่ถูกทุบให้แหลกเป็นชิ้น ๆ บรรดาเสารูปเคารพและรูปเคารพทั้งหลายจะไม่ตั้งอยู่. ถึงกระนั้น นครที่มีป้อมปราการก็จะรกร้าง และที่อยู่อาศัยก็ถูกทอดทิ้ง และถูกปล่อยให้เหมือนถิ่นทุรกันดาร: ที่นั่นลูกวัวจะกินหญ้า และที่นั่นมันจะนอนลง และกัดกินกิ่งไม้ของมัน. เมื่อกิ่งของมันเหี่ยวแห้ง มันก็จะถูกหักออก: พวกผู้หญิงจะมาและจุดไฟเผามัน: เพราะนี่เป็นชนชาติที่ปราศจากความเข้าใจ: เพราะฉะนั้น พระองค์ผู้ทรงสร้างพวกเขาจะไม่ทรงเมตตาพวกเขา และพระองค์ผู้ทรงปั้นแต่งพวกเขาจะไม่ทรงสำแดงพระกรุณาแก่พวกเขา. และอยู่มาในวันนั้น พระยาห์เวห์จะทรงตรึงตรอนตั้งแต่องศาแห่งแม่น้ำไปจนถึงลำธารแห่งอียิปต์ และพวกเจ้าจะถูกรวบรวมที่ละคน โอบ บรรดาบุตรแห่งอิสราเอล. และอยู่มาในวันนั้น แตรใหญ่จะถูกเป่าขึ้น และบรรดาผู้ที่ใกล้จะพินาศในแผ่นดินอัสซีเรีย และบรรดาผู้ที่ถูกขับไล่ออกไปจากแผ่นดินอียิปต์จะมา และจะนมัสการพระยาห์เวห์บนภูเขาบรูซุสที่ ณ กรุงเยรูซาเล็ม. อิสยาห์ 27:6-13.

เมื่อเข้าใจอย่างถูกต้อง ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้กำลังชี้ถึงช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน 2001 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า ข้อหกระบุถึงประวัติศาสตร์ทั้งหมด โดยระบุถึงจุดเริ่มต้นของพืชซึ่งหยิ่งร่าก แล้วออกดอกและแตกหน่อ และในที่สุดก็ทำให้แผ่นดินโลกเต็มไปด้วยผล ผลที่ทำให้แผ่นดินโลกเต็มไปด้วยนั้นเกิดขึ้นในช่วง "ชีวโม่ง" ซึ่งก็คือวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์

ขณะที่พระคริสต์ทรงกำลังรวบรวมผลของพระองค์เข้าสู่อาณาจักรของพระองค์ในเวลานั้น พระองค์ก็กำลังทรงนำการพิพากษามาสู่บาบิโลนด้วยเช่นกัน การพิพากษาที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่แผ่นดินโลกเต็มไปด้วยผลนั้นได้รับการนำเสนอไว้ในข้อเจ็ด เมื่อมีการถามคำถามสองข้อว่า "พระองค์ได้ทรงตีเขา เหมือนอย่างที่พระองค์ทรงตีบรรดาผู้ที่ตีเขาหรือ? หรือเขาถูกสังหารตามวิธีการสังหารบรรดาผู้ที่ถูกเขาสังหารหรือ?"

แล้วในข้อแปด การโปรยปรายของฝนปลายฤดูถูกกำหนดหมายไว้ด้วยถ้อยคำว่า "ตามประมาณ" สิ่งที่ทำให้พืชแตกหน่อขึ้นมาคือฝน และเมื่อการเริ่มต้นของฝนปลายฤดูถูกกำหนดหมายไว้ ก็ถูกกำหนดหมายว่าเริ่มต้น "ตามประมาณ เมื่อมันแตกหน่อขึ้น" เมื่อฝนปลายฤดูเริ่มต้น ก็ถูกเทลงมา "ตามประมาณ" เพราะหากการเก็บเกี่ยวเป็นการปะปนกันของของแท้และของเท็จแล้ว ฝนนั้นย่อมมิได้ถูกเทลงมาโดยปราศจากประมาณ

"ทุกจิตวิญญาณที่กลับใจใหม่อย่างแท้จริงจะมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะนำผู้อื่นออกจากความมืดแห่งความหลงผิดเข้าสู่ความสว่างอันอัศจรรย์แห่งความชอบธรรมของพระเยซูคริสต์ การหลังพระวิญญาณของพระเจ้าอย่างยิ่งใหญ่ ซึ่งจะทำให้ทั่วทั้งแผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยพระสิริของพระองค์ จะยังไม่มาจนกว่าเราจะมีประชากรที่ได้รับความสว่าง ผู้ซึ่งรู้โดยประสบการณ์ว่าการเป็นผู้ร่วมงานกับพระเจ้าหมายความว่าอย่างไร เมื่อเรามีการอุทิศถวายตนอย่างสิ้นเชิงและด้วยสุดใจต่อการรับใช้พระคริสต์ พระเจ้าจะทรงรับรองความจริงนั้นด้วยการหลังพระวิญญาณของพระองค์อย่างไรขอขอบเขต; แต่สิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นตราบใดที่คนส่วนใหญ่ของคริสตจักรมิได้เป็นผู้ร่วมงานกับพระเจ้า พระเจ้าไม่อาจทรงหลังพระวิญญาณของพระองค์เมื่อความเห็นแก่ตัวและการปล่อยใจตามตนเองปรากฏชัดเพียงนั้น; เมื่อจิตวิญญาณเช่นหนึ่งครอบงำอยู่ ซึ่งหากถ้อยคำจะกล่าวออกมา ก็จะเป็นคำตอบของคาอินนั้นว่า—'ข้าพเจ้าเป็นผู้ดูแลน้องชายของข้าพเจ้าหรือ?' หากความจริงสำหรับเวลานี้ หากหมายสำคัญทั้งหลายที่ทวีความหนาแน่นขึ้นอยู่รอบด้าน

ซึ่งเป็นพยานว่าจุดจบของสรรพสิ่งอยู่ใกล้แล้ว
มิได้เพียงพอที่จะปลุกพลังที่หลับใหลของบรรดาผู้ที่ปฏิญาณตนว่ารู้จักความจริงแล้ว
ความมืดที่ได้สัดส่วนกับความสว่างซึ่งได้ส่องฉายอยู่จะเข้าครอบงำจิตวิญญาณเหล่านี้ จะไม่มีแม้แต่เงาแห่ง
ข้อแก้ตัวสำหรับความเฉยเมยของพวกเขาที่เขาจะสามารถนำเสนอต่อพระเจ้าได้ในมหาวินแห่งการชำระบั
ญชีครั้งสุดท้าย จะไม่มีเหตุผลใดให้ยกขึ้นอ้างได้ว่าทำไมพวกเขาจึงมิได้ดำเนินชีวิต ดำเนินตน
และทำงานอยู่ในความสว่างแห่งความจริงอันศักดิ์สิทธิ์ของพระวาระของพระเจ้า
และด้วยประการฉะนี้จึงสำแดงต่อโลกที่มีดমনด้วยบาป โดยผ่านความประพฤติของพวกเขาเอง
ถึงความเห็นอกเห็นใจและความกระตือรือร้นของตน
ว่าอุทยานภาพและความจริงแท้แห่งชาวประเสริฐนั้นไม่อาจถูกโต้แย้งลบล้างได้” Review and Herald,
July 21, 1896.

ซิสเตอร์ไวท์ระบุว่าข้อความตอนนี้เป็นจุดที่ทูตสวรรค์ในพระธรรมวิวรณ์เสด็จลงมา เพราะนางกล่าวว่า
“การเทพระวิญญาณของพระเจ้าออกมาอย่างยิ่งใหญ่
ซึ่งทำให้ทั่วทั้งแผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยพระสิริของพระองค์”
ในอีกตอนหนึ่งซึ่งเราได้อ้างถึงบ่อยครั้งในบทความเหล่านี้ นางได้ระบุว่าเมื่อ
“อาคารใหญ่ทั้งหลายของนิวยอร์ก” “ถูกทำลายลง” แล้ว “พระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบแปด ข้อหนึ่งถึงข้อสาม
จะสำเร็จเป็นจริง”

เราจะดำเนินความคิดเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป

บัดนี้ข้าพเจ้าจะขับร้องแต่ผู้เป็นที่รักยิ่งของข้าพเจ้า
เป็นบทเพลงของผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้าเกี่ยวกับสวนองุ่นของท่าน
ผู้เป็นที่รักยิ่งของข้าพเจ้ามีสวนองุ่นอยู่บนเนินเขาอันอุดมยิ่ง ท่านได้ล้อมรั้วไว้ และเก็บก้อนหินออกเสีย
และปลูกเถาองุ่นขึ้นเลิศไว้ และสร้างหอคอยไว้ท่ามกลางสวนนั้น ทั้งยังทำบ่ออย่างงุ่นไว้ในนั้นด้วย
และท่านเผาคอยว่ามันจะเกิดผลเป็นองุ่น แต่กลับเกิดผลเป็นองุ่นป่า และบัดนี้ โอ
ชาวเยรูซาเล็มและบุรุษแห่งยูดาห์ ขอท่านทั้งหลายจงพิพากษาระหว่างข้าพเจ้ากับสวนองุ่นของข้าพเจ้าเกิด
มีสิ่งใดอีกเล่าที่พึงทำแก่สวนองุ่นของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้ายังมีได้ทำในสวนนั้น เหตุไฉน
เมื่อข้าพเจ้าเผาคอยว่ามันจะเกิดผลเป็นองุ่น มันจึงเกิดผลเป็นองุ่นป่าเล่า และบัดนี้ มาเกิด
ข้าพเจ้าจะบอกท่านทั้งหลายว่าข้าพเจ้าจะทำได้แก่สวนองุ่นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะรื้อของมันออกเสีย
แล้วมันจะถูกกินหมด และจะพังกำแพงของมันลง แล้วมันจะถูกเหยียบย่ำ และข้าพเจ้าจะทำให้มันรกร้าง
มันจะมีได้ถูกตัดแต่งกิ่งหรือพรวนดินอีก แต่หนามและพงหนามจะงอกขึ้น
และข้าพเจ้าจะบัญชาเมฆมิให้โปรยฝนลงเหนือมันด้วย
เพราะว่าสวนองุ่นของพระยาห์เวห์จอมโยธาคืออ่าวศิวานอิสราเอล
และบุรุษแห่งยูดาห์คือพิชอันนำชื่นชมของพระองค์ และพระองค์ทรงเผาคอยความยุติธรรม แต่ดูเกิด
กลับเป็นการบิบบังคับ เผาคอยความชอบธรรม แต่ดูเกิด กลับเป็นเสียงร้องทุกข์ อิสยาห์ 5:1-7